

meum post confessionem, ib. n. 565. Qui petit domum, ut adducat suam concubinam, p. 595. n. 573. Aut ut solus cum sola alloquatur cum muliere honesta, ib. n. 574. Mulier denuncians non tenetur suum manifestare confensum, ib. n. 578.

ER denunciandus, si sollicitatus confentiat, p. 593. n. 575. Etiam si tacuit, nullum dando reprobationis signum, p. 596. n. 580. Si mutuo se sollicitent, ib. n. 581. Si sollicitatus ad unam speciem, sollicitet ad aliam, ibid. Si sollicitatus ad factum, reuaret, dicens se velle tantum tactibus oblectari, ibidem, num. 582. Qui audiens in confessione repulsum sibi factam, dixit mulieri: *Et si ille cum tibi inuississet, quid fecisset?* cui illa respondit: *In tali casu cessarem?* tunc Confessarius cum reprehendit, sed postea accessit ad domum, & datis manibus coppovit, p. 597. n. 587. Etiam si statim poeniteat, p. 600. n. 604.

Inquisitor sollicitans est denunciandus S. Sedis, aut Supremo Tribunali Inquis. p. 603. n. 624. Episcopi, Legati, & Officiales Beatis Apostolicae, Sedi Apostolicae, p. 602. n. 621. ad 623. Generales Ordinum, Inquisitoribus, p. 603. n. 625.

Denunciatus ab uno est denunciandus ab alio, p. 538. n. 251.

Denunciandus est ille, quem post delictum statim poenitet, nisi adit indeliberatio, p. 600. n. 604. & p. 542. n. 279.

Qui accessit ad Confessarium non animo contrahendi, sed inducendi ad haereticum, pag. 543. n. 280. Qui semel superflitionem fecit, ibid. n. 282. Etiam si non adit praesumptio, ib. n. 283.

DENUNCIANDUS NON EST

Mandans sollicitationem, p. 580. n. 489. Interpres, ib. Non Sacerdos fingens se Sacerdotem, & Confessarium, ib. Mulier sollicitans, p. 581. n. 494. Confessarius, qui ex casuali confessione mulieris cum alio Confessorio est eam infectus, &c. p. 580. n. 492. Qui provocat eam tactibus, dum alteri confiteatur, ib. Qui sollicitat ob alia crimina, p. 581. n. 496. Si sollicitat in aliis Sacramentis, p. 581. n. 494.

Qui ad obtinendam licentiam excedit e conventu fixit sibi oportere confessionem infirmę audire, p. 585. n. 515. Qui mulieri ob veterandiam recusanti dixit se ejus confessionem excepturum, ibid. num. 516. Qui in secundo sedens post plurimam confessionem mulierem genitricem loqui volentem sollicitavit,

p. 589. n. 537. Qui mulieri sollicitanti dixit: *Est ne hic locus familia loquendi?* p. 593. n. 562. Qui mulieri de turpibus sibi ab alio dictis graviter conuenerit dixit: *Quid caput ebriandis? saluus charus tibi detaxerit, non quiesca effusis,* ib. n. 566. Quando signa sunt dubia, p. 595. n. 576. Si Confessarius confentiat ob minas, pag. 596. n. 582. Si sollicitat niam confessionis extra causam confessionis, p. 599. n. 601.

Non est denunciandus Confessarius, si puella simplex non percipit tunc, sed post multum tempus, vim verborum, p. 591. n. 546. Qui poenitens de turpi desiderio se accusanti dixit: *Si quis tibi daret pecuniam pariteres ne quod cupiebat?* & ipsa respondit negatiue, p. 597. n. 588.

Denunciandus non est Concionator aut alius huiusmodi propositionem ex inconsideratione profertens, p. 540. n. 259. Nec qui excusatur a culpa mortali, p. 544. n. 288. Nec Superior, qui omisit legere decreta ad S. Offic. spectantia, nisi prius monitus, p. 550. n. 337.

DENUNCIANDUS AN SIT

Confessarius, qui dum audiebat confessionem unius, fecit signa inhonestia alteri, p. 587. n. 525. Qui posuit in confessionario non Sacerdotem, ut per se sollicitaret, p. 580. n. 491. Qui immediate post dixit: *Expellam te paulisper,* interim se divertit, redit, & sollicitavit, pag. 583. n. 506. Qui dixit puero: *Veni hodie ad meam domum, & tradam tibi photographum confessionis,* ib. n. 507. Qui nihil illi dixit, sed postea tulit chirographum, & sollicitavit, ib. n. 508.

Confessarius Monialium, si tractet inhonestia in erate, p. 588. n. 530. Confessarius, qui laudat de pulchritudine, p. 582. n. 554. Qui suam concubinam oburgavit, p. 593. n. 564. Qui dixit: *Expellam te hodie domi tua, quia habes tecum legem,* p. 592. n. 557. Si conlentat sollicitationi mulieris arte demonis, pag. 597. n. 186. Qui post auditam confessionem accessit ad domum, & sollicitat, pag. 582. n. 53. & pag. 584. n. 511. Qui vocatus a muliere eegrotat se fingente, ex Compacto ad confessionem accessit, & rem habuit, pag. 585. n. 513. Si mulier non ex compacto vocet Confessarium fingens velle confiteri, &c. ibid. n. 514. Qui post confessionem misit in domum mulieris lenonem, aut literas sollicitationis, p. 593. n. 568. Qui dedit donum insolitum, p. 594. n. 569. Qui consultul homicidium vitæ, ibid. n. 571. Qui dedit poenitentiam, ut tribuat lux meretrici, ib. n. 572.

n. 572. Qui confessionem petentem diffusit ex malo fine, & postea accessit ad ejus domum, p. 588. n. 520.

DENUNCIARE NON TENETUR

Confessarius sollicitans non tenetur denunciare se ipsum, pag. 581. n. 493. Non tenetur sciens si Confessarius est mortuus, p. 598. n. 596. Quando principalis excusatur, ib. Si timet grave malum sibi aut suis, p. 599. n. 599. Pater, Mater, Filius, Frater ex capto crimine haereticus formalis, ibid. & pag. 541. n. 279. Si Confessarius confessus sit aut convictus, ibid. n. 600. Si se exculpavit coram Inquisitore, p. 598. n. 595.

DENUNCIARE TENETUR

Poenitens, etiam si Confessarius semel sollicitaverit, p. 597. n. 589. Qui vidit, aut audivit, ib. Qui scit ex auditu immediate, ib. Qui audivit a fide levibus, p. 598. n. 501. Ex auditu mediato, ib. n. 593. Qui probare non potest, ibid. n. 596. Etiam si sciat sub secreto naturali, aut juramento, minime sub sigillo sacramentali, p. 499. n. 597. aut consilio, ib. n. 598.

Tenetur personaliter, ibid. n. 599. Etiam amicum, p. 599. n. 599. Etiam si Confessarius sit motus ex fragilitate, p. 600. n. 603. Etiam si credit esse emendatum, ibid. n. 605. Etiam si fit elapsum tempus, & mulier fuerit ab ipso sollicitate absoluta, p. 601. n. 607. Etiam si edictum non publicetur, p. 602. n. 617. Nulla praemissa correctioe fraterna, p. 601. n. 612. Moniales, & quæ veniunt, p. 599. n. 599. Quando principalis denunciavit, aut denunciare non vult, p. 598. n. 594.

IN DELICTIS, S. OFFICII

Denunciare tenentur omnes etiam Regulares, & suos subditos, p. 537. n. 248. Reges, p. 538. n. 251. Viator, & advena, p. 539. n. 253. Si delictum sit occultum, & probari non possit, p. 540. n. 260. Si sciat ex secreto naturali sub juramento, ibid. n. 261. Excepto secreto sacramentali, ibid. n. 262. Qui scit ex aliis, ib. n. 263. Etiam fide levibus, ibid. n. 264. Non tenetur quis denunciare haereticum in locis, ubi sunt permixti cum Catholicis, ibid. n. 265. Nec haereticus se ipsum, pag. 542. n. 273.

Tenetur quis cum gravi periculo vitæ, &c. denunciare haereticum, minime suspectos, p. 540. n. 266. & 267. Filius patrem ha-

reticum, p. 541. n. 268. Sic conjuncti, ibid. n. 270. Minime extra haereticum formalem, ib. n. 271. Complex complicitem in casu haereticis, minime in aliis delictis, p. 542. n. 275. Haereticum emendatum, ib. n. 278. Minime qui cum audit sacramentaliter, p. 543. n. 281. Impedimento durante, non tenetur quis denunciare per alium, p. 605. n. 643.

Divinatio quid sit, p. 551. n. 243. Divinationis species decem, ibid. n. 244.

Dos uxoris scienter cum haeretico contrahentis creditur fisco, p. 542. n. 269.

Donatio ante acceptationem, p. 515. n. 132. Sine infirmatione est nulla, p. 516. n. 133. Ante traditionem, ibid. n. 135. Omnium honorum est invalida, p. 518. n. 141. Excedens valorem quingentorum numerorum aurorum sine infirmatione facta est nulla, ibid.

Facta ab haeretico à die commissi delicti ante diem sententiae valent, aut non sunt firmæ, p. 511. n. 160. Revocantur ob ingratitudinem donatarii, p. 516. n. 136.

Dubietas in crimine haereticis orta ex tentatione, quando non fit peccatum mortale, vide Haereticus.

E

Edictum Inquisitionis universalis Romane, p. 529. n. 226. Inquisitionis Sicillae, p. 530. n. 227. Edictum Inquisitionis est perpetuum, p. 536. n. 240. Intendit emendationem, & punitionem, p. 542. n. 278. Differunt ab Edictis Episcoporum, p. 536. n. 241.

Emendationis signa ant à denunciatione excusent, p. 600. n. 606.

Episcopus potest monitoria edere, & quando, p. 499. n. 1. Plura de ipso, v. Monitoria. Episcopus sollicitans cui fit denunciandus, v. Denunciatio.

Excommunicatio Bullæ Coenæ contra legentes, & libros haereticorum, p. 560. n. 339. & pag. 565. n. 353. Excommunicatio Indicus, & Pii Quarti, p. 561. n. 321. Non debet ferri provinciali, p. 561. n. 13.

F

Autores haereticorum incurritur in excommunicationem Bullæ Coenæ, & sunt denunciandi, p. 544. n. 286.

Filius fide haereticus, ut bona haeretici defuncti praescribat, quid requiritur, p. 536. n. 246.

Filius non tenetur denunciare patrem, v. Denunciatio. Tenetur denunciare Patrem haereticum, v. ibid.

Filia confessionis à Confessario sollicitata, extra tamen causam confessionis, non debet Confessarium denunciare, p. 599. 601.

Fiscus quoad bona haereticorum, v. Bona haereticorum.

G

Y 2 Fo

Forus inermis iuvat pro externo, & quando, p. 44. n. 288.
 Frater non tenetur denunciare fratrem, v. Denunciatio. Tenetur tamen in crimine hæresis formalis, p. 541. n. 270.
 Fructus ex bonis, quæ cedunt fisco, percepti tempore medio inter diem patris delicti, & sententiam, sunt ipsius hæretici, p. 52. n. 163.
 Data sententia, fructus, quos non consumpsit, sunt fisci, ib.
 Virtum concubinae quando inducit obligationem restitutionis rei ablatæ à suo amico, & revelationis, si monitorium sit editum, pag. 515. n. 525. ad 128. Quantitas ad mortale, p. 500. n. 10.

G

Geomantia est species divinationis, p. 551. n. 244. s. Fit per signa, & puncta in corpore terrestris, ibid. Est prohibita, ibid. n. 245.
 Genes & Nurus non tenentur denunciare Socerum ex vi monitorii Papæ, & Episcopi, pag. 503. n. 41. Communicatio cum Socero excommunicato vitando non incurrit excommunicationem, ibid.
 Generales Ordinum sollicitates cui sint denunciandi, v. Denunciatio.

H

Hæresis quid sit, p. 539. num. 258. Ad S. Officium spectans, quænam sit, p. 551. n. 281. Interna quæ, ibid. Interna potest à quolibet Confessorio absolvi etiam sine Bulla, ib. Externa quæ, ib. n. 282. Ista est reservata, ita ut neque virtute Bullæ, neque Jubilæ, possit absolvi, nisi talis facultas expressè conceatur, aut in articulo mortis, ib.
 Ut Hæresis sit reservata, & penas incurrat, quæ debent intervenire conditiones, & quæ, ib. n. 282. Qui exterius fidei negat, non est hæreticus, quævis fidei denunciandus, p. 556. n. 283. Ruffici, & alii homines simpliciter in locis hæreticorum, qui ratione simpliciter, & ignorantie pertinetes non sunt, possunt à Parochis absolvi, ibid. num. 284. Qui aliquem articulum fidei deliberatè iudicant esse dubium, est hæreticus, ibid. n. 285. Negativa dubius de aliquo articulo fidei non fit hæreticus, & quando, ib. n. 287. Dubietas extentione cum repugnantia, & displicentia voluntaria, vel non est peccatum, vel ad summum veniale, ib. n. 288. Committens delictum hæresis formalis, ignorans tamen censuram ipsi annexam, an excusetur ab excommunicatione reservata in Cæna Domini, ib. n. 291. ad 296. In causa hæresis Reus

punitur de novo, accedente probatione, v. delicti, p. 539. n. 292.
 Hæreticorum bona confiscata, quænam debeant esse, p. 521. n. 161. ad 171.
 Hydromantia fit per signa apparentia in aere, p. 550. n. 244. 3.

I

Iceteritas curare cum oratione sacra, & cum siculo de lizzo, quo statuta, & brachia extensa ægri ter metuntur, cum aliis circumstantiis, superfluum est, p. 551. n. 273.
 Idololatria quid sit, p. 551. n. 241.
 Ignorantia culpæ excusat à culpa, p. 544. num. 287. Ignorantia censuræ excusat à censura, minime reservationis à reservatione, p. 557. n. 295. Vincibilis, & Vincibilis, quænam sint, p. 568. n. 357. Vincibilis duplex, Crassa, & Affectata, & quæ sint, ibid. n. 376. & 377. Antecedens, Concomitans, & Consequens, quænam sint, ib. n. 378. Quænam ex illis excuset legentes, aut retinentes libros hæreticorum à censura, ibid. n. 379.
 Impedimentum durante non tenetur quis denunciare per alium, p. 605. n. 643.
 Impotentia physica, aut moralis, ad revelandum, & respectivè ad restituendum, excusat à censura monitorii, p. 515. n. 520.
 Impotentia physica, & moralis, quando habeantur, ib.
 Inobstantia, ad quæ Confessorius sollicitus est denunciandus, veniunt solum actus venerei, p. 581. n. 496.
 Inquisitio generalis, & specialis, quando habeantur, p. 509. n. 80.
 Inquisitor sollicitus est denunciandus, & cui, v. Denunciatio.
 Interrogatio iudicialis, quando habeatur, pag. 504. n. 45. Quando quis iudiciali interrogatione interrogatur, tenetur revelare se ipsum, & complices, ib.
 Iulius potest procedere contra Reum occultum notorii criminis per generalem inquisitionem, p. 507. n. 75.
 Juramentum de re illicita non tenet, pag. 502. n. 31. Ab onere denunciationis non liberatur, si quis promiserit, & juraverit se non denunciare, ibid. Juramentum promissorium non obligat, si pars remittat, pag. 525. n. 193.

L

Legati Sedis Apostolicæ sollicitates, cui sint denunciandi, v. Denunciatio.
 Lætio enormissima quæ sit, p. 516. n. 138. Excusatio preteritæ ipsam constituit, quantum debet esse, ib.

LIBRI PROHIBITI.

Prohibere libros quis potest, pag. 558. num. 297. ad 301. Materia, ob quam libri prohiberi solent, est quintuplex, ib. num. 302. finis prohibitionis quænam sit, ib. num. 303.
 Index librorum prohibitorum tres constituit classes, ib. n. 304. Discrimen inter primam, & secundam classem, duplex, p. 560. n. 315. ad 318.
 Legentes aut retinentes, & quando excommunicantur Bulla Cæne, p. 560. n. 318. Quando excommunicatur excommunicatione Indicis, & Pii IV. p. 561. n. 331. & p. 563. n. 341. Legentes aut retinentes libros prohibitos ob aliam causam, quam hæresim, non sunt excommunicati, nec de hæresi suspensi, p. 564. n. 349. & 577. n. 475. Omnes sunt denunciandi, p. 364. n. 348. Legentes aut retinentes libros Astrologia, Artis magicæ, &c. quando sunt suspecti de hæresi, & excommunicationem Indicis incurant, p. 563. n. 339. Est denunciandus, qui avertit libros ob aliam causam prohibitos posse retineri, p. 564. n. 350. Non possunt retineri, antequam expurgentur, ib. n. 351.
 Ad excommunicationem Cæne contra legentes, quinquè conditiones, p. 565. n. 352. ad 384. Prima, ut Auctor sit hæreticus, ib. n. 354. Qui libri excludantur, ib. n. 355. Secunda, ut continet hæresim, aut de Religione tractet, ib. num. 356. Qui librum hæretici unam continentem hæresim legit quoad partem notabilem non continentem hæresim, incidit in censuram, p. 566. n. 358. Si opus hæretici in plures tomos dividatur, qui legit tomum non continentem hæresim, nec de Religione tractantem, non incidit in excommunicationem Cæne, ib. num. 359. Incidit tamen, si omnes tomi non sint separati, sed coacti in unum librum, ib. Si à libro hæretici, unam continentem hæresim, hæresim deleas, adhuc censuram Cæne incurris, si eum legas, aut retineas, ib. Qui legit vel retinet librum hæretici de Religione tractantem, etiam si nullam continet hæresim, incidit in censuram Cæne, ib. num. 361. & 362. Tertia, ut legatur materia notabilis, ibid. num. 363. Lætio unius paginae quando sit materia notabilis, ibidem. Rentio unius folii, etiam si hæresim continet, excusat ab excommunicatione Bullæ Cæne, non sic lætio, ib. Qui proposuit multum legere, sed paginam non excessit, vel multum retinere, sed mutata voluntate librum consignavit, excusat ab excommunicatione Ecclesiæ.

Retinens per duos dies, aut diu, si expectet opportunitatem consignandi, excusat, ibidem num. 365. Venditores, qui retinent massam foliorum, an excusentur, ibidem num. 372. Memine libri quid veniat, ib. num. 368. & 371.
 Quarta, ut scienter legatur, &c. p. 568. n. 274. Ignorantia excusans, ib. num. 376. ad 382. Ignorans censuram, ipsam non incurrit, p. 569. n. 383. Quinta, ut legatur, &c. sine licentia, ib. n. 384. Urbanus VIII. revocavit licentiam, ib. num. 385. & p. 564. n. 338. Quis concedere possit licentiam, pag. 566. n. 368. & pag. 570. num. 392. & pag. 571. n. 399. Aut legere, pag. 570. num. 391. An qui eam habet, possit ubique terrarum, ib. n. 393.

Legentes libros hæreticorum quænam dicantur, p. 571. n. 402. Lætio quid dicit, p. 572. n. 423. Legens, & non intelligens, à censura excusatur, ib. Legentes curiositatis gratia, aut sermone elegantiam, non excusantur, p. 571. n. 415. In locis hæreticorum non licet legere libros illis, ad quos non spectat tueri fidem in dictis Provinciis publicè disputatone, aut scripto, quævis sit cum animo erroris confutandi, sed solum illis, quibus incumbit, &c. p. 573. n. 427. A censura excusatur, qui librum hæretici alias sepe lectum, & mente retentum, memoria recitet, p. 571. n. 416. Non excusatur famulus, si legat de mandato domini, si famulus, quod legit, intelligat, ib. n. 417. Excusatur, si legat de mandato alterius, à quo prudenter grave damnum timeret, si non excusatur ipse hæreticus, si suum librum hæresim continentem, aut de Religione tractantem legat, ib. num. 218. Si quis consulto legat paucas lines, ubi est error, ob quem liber fuit prohibitus, censuram incurrit, pag. 572. n. 419. Audiens alium legentem, an mortaliter peccet, & censuram incurrat, ib. num. 421. ad 425. Legens, ubi Bulla non est recepta, quando incidat in censuram, p. 573. n. 426. & 427.

Retinentes libros qui dicantur, p. 577. n. 428. Retinens ad constandum non excusatur à censura, ib. n. 429. Si nullum cognoscit esse periculum subversionis, non excusatur, ib. n. 430. Non excusatur asportans de uno in alium locum, vel vendentes scienter: secus si nesciant, ibid. num. 431. Etiam non excusatur retinens in Bibliothecis ad ornatum sine animo legendi, ib. num. 423. Pro libris prohibitis, qui in Bibliothecis Regularium forte continentur, quænam incur-

rant, ib. Negue excusatur Religiosus, qui librum à Bibliotheca extractum etiam cum licentia Superioris in camera retinet, pag. 574. n. 424. Inventus in domo cum libris ex heretice relicti, suspectus non est, & quando, ib. n. 425. Dams librum habenti facultatem legendi, non incurrit censuram, & quando, ib. n. 426. Qui donavit amico, qui eam non habet, non incurrit, sed peccat mortaliter, ib. n. 440. Libri prohibiti sunt fisci quoad comburendum, ib. n. 428. Ligans aut emens pro eo, qui habet licentiam, vel servus ei prestans famulatum, quando excusentur, ib. n. 439. Si liber heretici de medicina aliquas hereses continens dividatur in duas partes, retinens an incurrat censuram Bullæ Cœnz, ib. n. 441. ad 447.

Impriummentum nomine quinquam veniant, pag. 575. n. 484. Defendentes libros hereticorum subduntur tantum Bullæ Cœnz non Bullæ Pii IV. aut Indicis, ibid. n. 453. Defendentes ingenii gratia, incurritur censuram, pag. 576. n. 459. & 460. Laudans, quando in excommunicationem incidat, ib. num. 455. Qui sinit in sola voluntate defendendi, quando incidat, ib. n. 461. & 462.

Libri prohibiti aut expurgandi cui consignandi, p. 576. n. 462. Inquisitores, & Episcopi debent illos comburere, ib. n. 465. Propria auctoritate expurgari non possunt sine mortali, p. 573. n. 469. Qui propria auctoritate comburit, & non consignat inquisitori, an sit suspectus de heresi, & aliquam censuram incurrat, ib. n. 470. & n. 473. & p. 578. n. 476. & 481.

Locus Confessionis quotplex: v. Confessio. Locus exemptus quinquam sit, p. 528. num. 219.

M

Magia duplex, & quæ, p. 651. n. 242. Dissert à maleficio, p. 555. n. 275. Maleficium quid sit, p. 555. n. 275. Dividitur in duas species, ib. n. 276. Unum maleficium alio maleficio solvere non licet, ib. n. 277. Ad ipsum spectant lamiz seu striges, ib. n. 278. Ad hanc superstitionem spectat etiam abusus Sacramentorum aut sacramentalium, ad thesaurus inventiendus, & ad amorem provocandum, ib. n. 276.

Mater non tenetur denunciare filium: v. Denunciatio. Tenetur tamen, si sit hereticus, p. 541. n. 270.

Materia, ob quam libri prohiberi solent: v. Libri prohibiti.

Mandans sollicitationem non est denunciandus, v. Denunciatio.

Monialium crates quando confessionaria dicantur, p. 589. n. 534. Moniales denunciare tenentur, p. 592. n. 559.

MONITORIA.

A quo possunt concedi, p. 499. num. 1. ad 3. Quando, p. 500. n. 4. Pro quanta materia, ib. n. 5. & 9. Quando obligant ad restituendum rem levem, p. 501. n. 15. Si sequatur mors, aut mutilatio, p. 511. n. 103. In causis criminalibus clausule, ib. An obligent, quando sequitur infamia, aut testes sunt certati, p. 501. n. 20. Contra socios simulati contractus, p. 502. n. 24. Concubina, & conjuncti quando teneantur revelare ex vi iuramenti, p. 515. n. 125. & ib. 128. In dubio de intentione petentis, tenet monitorium ib. n. 129. Intendunt emendationem, p. 511. num. 97.

Quanto tempore durent, p. 536. n. 247. & p. 504. n. 49. & 50. Mortuo superiore, expiatur, p. 504. n. 51. Si moriatur, postquam fuit contracta censura, non tollitur per ejus mortem, p. 505. n. 52. Qui intra terminum se reddidit impotentem, & postea pœnituit, p. 524. n. 184. Non ligant non subditum, p. 526. n. 200. Qui intra terminum incipit esse subditus, ib. n. 203. Si sit alienigena, non ligatur monitorio, ib. n. 205. Adversus, & peregrini non ligantur censuris per modum legis, & quando, ib. n. 206. Si post delictum à loco discesserint, ib. n. 208.

Civis, qui post delictum aufugit, an ligatur, p. 526. n. 209. Non potest ibi citari a proprio Episcopo, & quando, p. 537. n. 210. Quid dicendum de excommunicatione, ib. n. 212. Quomodo possit citari, ib. Si priores Regulares possunt per monitoria suos subditos ubique citare, & censuris ligare, ib. n. 214. Episcopus in diocesi alterius existens, non potest monitorium ferre contra suum subditum, p. 528. n. 283. Si habeat locum exemptum, potest in eo contra suos subditos monitorium ferre, p. 529. n. 226.

Mulier sollicitata, a quoniam possit absolvi: v. Absolutio. Denuncians an teneatur volum manifestare consensum: v. Denunciatio. Mulier sollicitans non est denuncianda: v. Denunciatio. Non est suspecta de heresi, p. 606. n. 656.

N

Negromantia quid sit, p. 551. n. 244.

Qui.

Obligatio denunciandi hereticum formalem jam mortuum, est perpetua, p. 537. n. 247.

Officiales Sedis Apostolicæ sollicitantes, cui sint denunciandi, v. Denunciatio. Omittens denunciationem heretici, aut suspecti an sit denunciandus, & suspectus, p. 544. n. 285. An sit fautor, ib. n. 286.

P

Pañum implicitum, & explicitum, quando adsumt, p. 552. n. 253. Sola protestatio, qua nolis effectum expectare a Damone, quando adest pañum, non sufficit ad excusandum a superstitione, & peccato, p. 553. n. 260. Pañum ad discursum est licitum, si excludat lationem enormissimam; secus autem, si supponatur eam comprehendere, p. 528. n. 141. De non petendo remedio gratioso pro latione enormissima est invalidum, ib.

Pater non tenetur denunciare filium, p. 599. n. 899. Tenetur tamen, si filius sit hereticus, p. 541. n. 169.

Peccatum mortale potest haberi etiam in re levis, & quando, p. 500. n. 13. Ab ipso excusatur ignorantia, p. 544. n. 287. Quantitas ad mortale requisita in materia pauperatis, quanta debet esse, pag. 500. num. 7. & n. 101.

Pœna sequitur culpam, p. 544. n. 288. Pœnæ possunt apponi in contractu, v. Contractus. Pœna contra Regulares, non obligantes suos subditos ad denunciandum, p. 520. n. 150. Contra Confessarios retardantes penitentes, p. 579. n. 483. & 484.

Pertinacia ad errorem requisita in crimine hereses, quomodo intelligenda, pag. 539. n. 258.

Pollutio in somnis post datam causam, si retractatur prava voluntas per pœnitentiam, non est culpabilis, p. 524. n. 188.

Pontificem tam in canonizatione, quam in beatificatione errare non posse, est de fide, p. 559. n. 309. In materia fidei, aut morum, ib. In casibus ipsi reservati culpa non est reservata, nisi cum excommunicatione conjuncta, p. 557. n. 292.

Posse for male fidei nunquam præscribit, pag. 521. n. 154.

Præsumptio quando sit, p. 551. n. 244. 6.

Præsumptio, quæ & quotplex sit, p. 600. n. 603.

Promissarius ante traditionem habet jus ad rem, p. 516. n. 135.

Propositiones pravæ ad S. Officium spectantes, quales sint, p. 545. n. 289. Heretica, quæ

fit, ib. n. 290. Propositio revelata, quæ sit, ib. Errorea, quæ sit, p. 546. n. 297. Propositio, quæ sequitur ex duabus de fide, est de fide, ib. n. 298. Theologica, quæ sit, ib. n. 299. Errori proxima, ib. Sapientis heresim, & fidem, quæ sit, ibid. n. 200. Impia, & pia, ib. n. 20. Temeraria, quæ sit, p. 547. n. 204. Male sonans, & æquivoca, ib. n. 205. & 206. Scandalosa, ibid. n. 208. Periculosa, arrogans, seditiosa, & schismatica, ib. n. 209. Blasphemica, ib. n. 210. Maledica, p. 549. n. 222. Improbabilis, ib. num. 225. Eadem propositio potest habere plures gradus, ib. n. 225. Potest qui errare in propositionis censura, ib. n. 227. Propositiones damnatæ sunt improbabiles, ibid. n. 224.

Pyromantia quomodo sit, p. 551. n. 244. 4.

Q

Quarta conditio, ut quis incurrat excommunicationem Bullæ Cœnz ob lationem librorum prohibitorum, p. 568. n. 374.

Quinta conditio, ut quis incurrat in eadem excommunicationem, p. 569. n. 384.

R

Reges in delictis S. Officii denunciare tenentur, p. 528. n. 252.

Regulares denunciare tenentur, vide Denunciatio. Nullum habent territorium, p. 527. num. 215.

Religiosorum hereticorum bona non subiciuntur fisco, p. 523. n. 171. Religiosi peccant mortaliter, si suos penitentes, aut consilium penitentes, non moneant de omere denunciationis, & incurant penas ab Alex. VII. & Paulo V. fulminatas, p. 605. n. 647. Religiosus, qui librum de bibliotheca extractum heresim continentem in camera retinet, an excusetur à censura, v. Libri prohibiti.

Remedium gratiosum quando petendum, pag. 517. n. 140.

Restitutio in solidum quando habeatur, pag. 501. n. 15. Fur occultus curare debet, ut res restituatur per amicum fidelem, aut probum Confessarium, pag. 501. n. 239. Qui pro fe retinetur, quomodo le gerere debeat, p. 523. n. 176. Non obligatur cum majore damno, p. 513. n. 114. Quomodo facienda, quando imminet infamia, pag. 524. n. 180. Restitui non debet enis, quo dominus est certe usus in damnum tertii, p. 512. n. 111. Possessor bonæ fidei, si possit in restitutione suum damnum vitare, tenetur id facere ex iustitia, alioquin tenetur ad dampnum, p. 513. n. 118.

An tenetur quis revelare conspiratorem in Cardinalem, p. 511. n. 89.

Y

Re.

Retentio unius folii librorum prohibitorum an excuset à censura: v. Libri prohibiti.
Retinentes libros prohibitos, quando excommunicantur excommunicatione Bullæ Cœnæ: v. Libri prohibiti.
Reus in causa hæresis puniri potest de novo, & quando: v. Hæresis.
Ruffici in locis hereticorum, an possint ab hæresi absolvi, & à quibus: v. Hæresis.

**REVELATIO, ET RESTITUTIO
EX VI MONITORII.**

Revelatio cui facienda, p. 502. n. 29. Qui non revelando excusatur à culpa, excusatur à censura, ib. n. 33. Excusatur compensatio, ib. n. 39. Impotentia, aut iusta causa ad restituendum, an excuset à revelatione, pag. 503. n. 35. Non tenetur quis revelare in causa propria, aut in delicto commisso in sui damnum, ib. n. 37. Non tenetur quis revelare, si ex revelatione prudenter timeat sibi aut suis usque ad quartum gradum aliquod grave damnum, ib. n. 39. In dubio de iustitia compensationis quid agendum, ibid. num. 36. An tenetur quis revelare conjunctos ex vi monitorii, ibid. num. 40. Amicum, pag. 504. n. 43. An teneatur familiares, ibid. n. 42. Non tenetur uxor maritum, p. 502. n. 41. An teneatur conjuncti in delicto aliorum, pag. 514. num. 123. Quando quis tenetur revelare se ipsum, & complices, p. 504. n. 43. Filius spiritualis tenetur patrem spirituales revelare, ib. n. 46. Qui non revelat elapso termino, peccat mortaliter, & incurrit excommunicationem, & quando excusetur, ib. n. 47. Et ab ipsa non potest absolvi, nisi satisfacta parte, ib. n. 84. Nemo tenetur revelare ea, quæ certe non scit à fide dignis, p. 505. num. 53. Nec tenetur revelare, qui audivit ab eo, qui revelaret, aut vult; vel si eredit revelationem non profuturam, ibi n. 54. Nec qui seivit per injuriam, ratione secreti, consilii, auxilii, ib. n. 55. 56. 57. & 58. Non tenetur quis revelare, quod in iudicio probari non potest, ib. num. 60. Excipiuntur crimina in bonum publicum, pag. 506. num. 62. Revelare tenetur quis sub mortali impedimento Matrimonii, ib. num. 61. Etiam crimina, quæ fiunt in damnum tertii, ib. n. 66. Quando monitorium non præcipit denunciationem, sed testificationem, tenetur quis revelare juridice delictum, etiam si probari non possit, p. 507. n. 73. Si crimen recidat in Republicâ vel innocentis grave damnum, sedum est revelandus reus

occultus notorii criminis, quod probari non potest: sed etiam reus occultis criminis, quod potest probari, ib. num. 71. In hoc etiam casu revelandus est fur, quem totum vididit, ib. num. 70. Non excusatur juramentum ab honore revelationis, pag. 502. num. 31. Correctio fraterna quando facienda, pag. 510. num. 95. Revelanda sunt delicta occulta contra Principem, Prælatum, &c. pag. 511. num. 102. Qui necavit uxorem ad finem nubendi cum concubina, an revelandus, ib. n. 103. Quando quis vi monitorii tenetur revelare scripturas, p. 512. n. 106. ad 121. Habens transumptum, an tenetur illud revelare ex vi monitorii de revelanda scriptura, ib. n. 112. Sciens concubinam Clerici possidere bona Clerici, an tenetur revelare ex vi monitorii de revelandis possessoribus bonorum Clerici, p. 515. num. 130. Si moriatur donator, antequam nuncius perveniat ad donatarium, an sciens nuncius occultantem tenetur revelare, ib. n. 132. In casu infinuacionis faciendæ, si non sit facta infinuatio, p. 516. n. 133. Et tunc, si donatarius accepit, tenetur restituere, ib. n. 134. Si facta mandato donandi moriatur donans ante traditionem, an tenetur quis revelare famulum detinentem, ibid. n. 135. An tenetur donator revelare dona, quæ repetit ob ingratitudinem donatarii, ib. n. 226. An lato monitorio de restituendis bonis hæretici, retinens creditum, tenetur restituere, p. 523. n. 173. An revelandus sit, qui scit debitorem vendidisse alteri suum prædium in confidentia, ne creditores illum adjudicarent, p. 524. n. 183. An revelandus, qui occultat bona, ne capiantur à creditoribus, aut fisco, ib. Qui ex malitia se reddidit impotentem, p. 525. n. 160. Prorogato termino à parte, nesciente iudice, qui non revelat, aut restituit, elapso primo, aut secundo termino, an incidat in censuram, ib. n. 191. Civis, qui commisso furto non jam elapso termino alio se transiit, si non restituat, an incidat in censuram, p. 526. n. 209. Si delinquat in loco exempto, pag. 528. n. 217.

Renogati: v. Apostatæ à fide.

S

Sacerdos fingens se Confessarium, tenetur ad sigillum sacramentale, p. 579. n. 487. Sacramentorum & Sacramentalium abusus, p. 575. n. 279.
Schisma, si sit externum cum errore in intellectu, non potest absolvi virtute Jubilæi, nisi tali facultate

facultas expressè concedatur, aut nisi in articulo mortis, & quomodo, p. 555. nu. 282. Scire quid sit p. 505. n. 53.

Sermons, & tractatus inhonesti in confessione paritunt omni denunciationis, p. 591. n. 550.

Sigillum Sacramentale omnino est servandum, etiam si ex ejus revelatione salus totius mundi penderet, p. 505. n. 58. Excusatur à denunciando, p. 543. n. 280.

Signa dubia in sollicitatione non inducunt omni denunciationis, v. Denunciatio.

Signa inhonestà à Confessario facta non preiudicant, curius confessionem excipit, sed alteri, an parit omni denunciationis, v. ibid.

Signa emendationis an à denunciantem excusent, p. 600. n. 606.

Simulatio confessionis quid importet, ut omni denunciationis pariat, p. 590. n. 542.

Solicitantis quando sit denunciandus? vide Denunciatio.

Sortilegium quid sit, p. 551. n. 243. 10.

Subditus Episcopi existens in Monasterio Regularium an tenetur sub censura ad revelandum ex vi monitorii à suo Episcopo lati, pag. 528. n. 217.

Superiores regulares omittentes legere decreta S. Officii spectantia, quando sint denunciandi: v. Denunciatio.

Superfluitio quid sit, p. 551. n. 242. Quinque sunt ejus species, ibid.

Suspensione hæresi cessante, cessat delictum esse Tribunalis fidei, p. 600. n. 603. Confessa-

rius sollicitans, an & quando sit suspectus de hæresi, p. 605. n. 649.

T

Terminus pro denunciantem faciendâ pendet ab electo Inquisitorum, p. 603. nu. 631. Dies ejus non computatur in termino, ibid. n. 632. Terminus culpabiliter elapso, pag. 604. n. 637.

Tomii hereticorum de Religione tractantes, vel de hæresi: v. Libri prohibiti.

Traditiones Apostolicæ, quarum sint, p. 545. n. 291. Traditiones spectantes ad fidem, quot sint, ib. n. 292. Spectantes ad ritus, & mores, ib. num. 293. Traditiones Ecclesiasticæ quarum sint, ib. n. 294. In dubio, an traditio sit divina, aut Ecclesiastica, censenda est Ecclesiastica, ib. n. 295. Qui opponit traditioni divinæ quoad propositiones spectantes ad fidem, est hæreticus, ib. n. 296.

V

Vana observantia quid sit, p. 553. num. 255. Differt à divinatione, ibid. Ejus species, ibid.

Veneficium quid sit, p. 555. n. 276.

Votum quo voces elemosynam, ne capiaris in furto, est honestum, & tenet, p. 586. num. 520.

Uxor tenetur denunciare virum suum, si est hæreticus formalis, p. 541. n. 270.

INDEX RERUM, ET VERBORUM NOTABILIUM, Quæ in Tertio Tomo de Examine Ordinan- dorum continentur.

Litt. P, paginam: N, numerum marginalem designat.

Abbates possunt ex privilegio Ordinis minores conferre, p. 609. n. 16. Possunt dimissorias concedere, vide Dimissorias.

Acolytatus quid sit, p. 619. n. 125. Materia remota, & proxima ipsius, ibid. n. 126. Munus Acolyti, ibid. n. 127. Quando fuit institutus à Christo, ibid. n. 128. Ad ipsum suscipiendum requiritur annus duodecim completus, p. 609. n. 21.

Altare esse debet triplici mappa, vel saltem duplici coopertum, p. 646. n. 321. In eo fieri debet sacrificium, ibid. In Altari Crucifixi Crux debet esse à Cruce majori distincta, ib. n. 322. An liceat celebrare sine lumine in eo posito, ibid. n. 323.

Angelus nec licet nec valide ordinari potest, p. 609. n. 19.

Applicatio Missæ: v. Missa.

Aqua si sit in tanta quantitate vino immixta, ut remaneat denominatio vini, valida est consecratio, p. 623. n. 179. Congelata non est materia apta Baptismi, p. 650. num. 307. Quanta debet esse miscenda vino pro valida consecratione: v. Consecratio.

Aranea si ceciderit in calice, quid faciendum? p. 649. n. 363. & 364.

Archiepiscopus an sit ordo: v. Ordo.

Assistenti Altari quinam debet esse, pag. 647. n. 343.

Baptizatus baptismi sanguinis, aut flaminis, non potest valide ordinari, p. 609. n. 19. Beneficium, patrimonium, vel pensio, tres possit conditiones, & quæ, p. 613. n. 49. ad 43. Qui beneficium possidet, potest ad sacros Ordines promoveri, quamvis fructus illius non statim sit percepturus, sed certo post sacerdotium, ibid. n. 60. Sine sufficienti beneficio, vel patrimonio, an possit quis ordinari, ibid. n. 61. Ordinatus Ordibus sacris, an possit licite & valide quolibet beneficium resignare, & in quo casu? ibid. n. 62. Ordinatus cum beneficio factio: v. Ordinatus. Ad beneficia quinam ætas requiritur: v. Ætas.

Calix, & patena non consecrata sufficiunt ad valorem Ordinis, pag. 620. n. 133. Si tradatur sine patena, vel e converso, invalida est ordinatio, ibid. n. 132. In Altari collocandus, major pars ipsius & patenæ debet esse supra lapidem, p. 627. n. 224. Si tangatur à fulmine, censendus est venenatus, p. 650. n. 367.

Canonicatus quam ætatem requirat: vide Ætas.

Capellanus quando ordinari potest titulo beneficii, pag. 609. n. 22.

Capitulum Sede vacante intra annum vacationis non potest licite dimissorias concedere, p. 616. n. 86. In aliquo casu potest, ibid.

Caracter quid sit, p. 608. n. 10. Imprimatur, quando tangitur instrumentum, & eo tempore quo producit gratia, ibidem. Causatur etiam, si in recipiente sit obex peccati, ibid.

In Ordine, Presbyteratus imprimatur per primam materiam, & formam; per secundam verbum, vel novus imprimatur, vel prior extenditur, p. 624. n. 183.

Cardinalatus non est ordo, p. 608. nu. 6. Quænam atas requiritur: v. Ætas.

Clericus recipiens Ordines debet esse in gratia, pag. 608. n. 8. Sufficit in ipso ad recipiendum Ordines intentione habitualis, ibidem n. 11. Violans censuram exercendo actus proprios Ordinum majorum, an sit irregularis, pag. 601. n. 149. ad 155. Si sub irregularitate prædictos actus Ordinum majorum exercet, novam irregularitatem non incurrit, ibidem n. 156. & 157. In mortali ministrans, mortaliter non peccat, ibid. n. 147.

Confessio præmittenda communioni, p. 642. n. 279. Necessitas non præmittendi, ex triplici capite potest oriri, ibid. & n. 280. Si deest copia Confessarii, ib. Ex infamia, ib. num. 283. Ex damno, p. 643. n. 289.

Consecratio sub utraque specie est de jure divini, pag. 624. n. 192. Pro valida consecratione panis, qualis debet esse? p. 625. n. 196. Hostia, cui est admixtum hordeum, quando sit valida materia consecrationis, ibid. num. 197. Ad valorem sacramenti sufficit

sit

fit panisticus, zymus, vel fermentatus, ib. n. 189. In suis Ecclesiis Latini in zymio, & Græci in fermentato, ex præcepto tenentur consecrare, ib. Vinum pro valida sanguinis consecratione debet esse solius vitis, ib. n. 199. In musto valida est consecratio, sed illicita, ib. Vino consecrando est parum aque miscendum, non ex necessitate Sacramenti, sed præcepti, ib. n. 260. Aqua miscenda vino pro valida consecratione, quantum debet esse, ib. Forma consecrationis panis, ib. n. 201. Quænam sint essentialia, & quænam de præcepto, ib. Verba consecrationis vini, ib. Qui mutaret verba essentialia, quando coniceret Sacramentum, ib. n. 202. Dubitæ sunt hæc formæ: *Hic est corpus meum*, & *Hoc corpus meum*. *Hæc est caro mea*, ib. n. 203. Verba in ipsa profertur debent significative, ib. n. 204. Si quis non recordatur se dixisse ea, quæ in consecratione communiter dicuntur, quid agere debeat, ib. n. 205. Si constat, quod omiserit aliquid eorum, quæ sunt de necessitate Sacramenti, ib. n. 205. Si probabiliter dubitet se aliquid essentialia omisisse, ib. Intentio ad consecrationem requisita: v. Intentio.

Constitutio Innocentii XII. qua plura declarantur, ac præscribuntur pro tollendis abusibus & fraudibus circa Ordinationes alienorum subditorum, p. 611. n. 38. ad 47.

Contactus moralis materie non sufficit ad valorem Ordinis, sed requiritur physicus, p. 620. n. 135. Non est necesse, quod sit magnus, aut diuturnus, ib. Nec etiam quod sit immediatus, ib. Non est necesse, quod fiat simul physicè cum prolotione formæ, ib. n. 136.

D

Decretum Concilii Tridentini de beneficio & patrimonio, p. 612. n. 48. Concedens Missas solemnes de Requiem in diebus anniversarij, etiam si dies incidat in festo ritus duplicis majoris, p. 631. n. 244. Decreta S. Congreg. de celebratione Missarum: v. Missa.

Defectus in sacrificio Missæ, p. 648. n. 349. Advertens aquam aut acetum consecrasse, quid agere debeat, ib. Advertens non consecrasse vinum, ib. n. 350. Si defectum non suspexit, p. 649. n. 356. Hostia si disparcat, p. 648. n. 365. Si tangatur à fulmine, p. 649. n. 360. & 367. Si cadat in calicem, ib. n. 360. & n. 373. Si evomat, ib. n. 378. Loticio ex casu hostiæ, aut effusione sanguinis, ib. n. 375. In subitæ perturbationibus quid, p. 649. n. 359. Sanguis si effundatur, ib. n. 354. In dubio an sit vinum, ib. n. 357. Vinum si venena-

tum, p. 650. n. 364. Si Sacerdos id fecit ex confessione, ib. n. 365. Sanguis si congeletur, ib. n. 368. Si cadat, ib. n. 371.

Diaconus potest deferre pyxidem, in qua sunt particule, de uno in aliud Altare, p. 622. n. 162. Tangere vas, in quo est Corpus Christi contentum, ib. Conveniens est, ut ab ipso purificatoria & similia in prima lotionè laventur, ib. n. 163.

Diaconus quid sit, p. 621. n. 159. Materia, & forma ipsius, ib. num. 160. Ad ipsum suscipiendum requiritur annus vigesimus tertius inchoatus, p. 622. n. 2. Quando fuit à Christo institutus, ib. n. 194. Pro materia si tradatur liber, in quo non sunt Evangelia, Ordinatio est invalida, ib. n. 165. & 166. Munera ipsius quot sunt, ib. n. 162.

Dimissorias quinam concedere possunt, p. 616. n. 83. ad 86. Dimissorias non expirant morte concedentis, vel eo ab officio cessante, nisi sint revocatae per successorem, ib. n. 87. Per dimissorias falsas ordinati, an suspensi: v. Subditus. Qui eas obtinuit dolo & fictione, prohibetur Episcopatum decipiendum, an sit suspensus, ib. n. 90. Formula ipsarum pro regularibus, p. 651. n. 382.

Dispensare super interdictis quinam possunt: v. Interdicta. Dispensatus à Summo Pontifice super defectu ætatis, adhuc indiget, ut super interdictis dispensetur, si opus fuerit, p. 610. n. 35. Quinam dispensare potest cum eo, qui est ordinatus per saltum: v. Episcopus.

Dispositio spiritualis Sacerdotis, pag. 642. n. 278.

Dubia pro Subdiaconatu expenduntur, p. 620. n. 132. ad 157. Pro Presbyteratu: v. Presbyteratus.

E

Effectus Sacrificii Missæ: v. Missa. Electi sunt perpetuo suspensi, p. 621. num. 146.

Episcopus, si non consecratur à tribus Episcopis ex dispensatione Pontificis, valide consecratur, p. 608. n. 5. Ordines conferens debet esse in gratia, & pariter requiritur in ipso intentione actualis, aut saltem virtualis, ib. nu. 3. & 11. Non potest Ordines sacros (bene vel minus) nisi inter Missarum solemniam ab ipso celebrata conferre, pag. 610. n. 21. Si ordinandus convocatus, quando esset collatio faciendæ, superveniret ipsi magna difficultas, quod agere debet, ib. Potest eodem die primam tonsuram, & quatuor minores Ordines conferre, ibid. num. 36. Minime minores cum Subdiaconatu sine causa, ibid.

Duos

Duos majores eodem die conferre non potest sine Papa dispensatione, ib. Potest dispensare cum eo, qui est ordinatus per saltum & quando, ib. n. 37. Concedere potest dimissoria suis iudicibus, p. 616. n. 83.

Piscopatus quid sit, p. 668. n. 4. An sit ordo: v. Ordo. Necessario sacerdotium requirit, ib. n. 5. Quanam atque requiritur: v. Etas.

Atas requisita pro Acolytatu suscipiendo: v. Acolytus. Pro Subdiaconatu, Diaconatu & Sacerdotio: v. ib. Ordinatus sine legitima etate est suspensus ab Ordine, p. 609. n. 24. Dispensatus à Summo Pontifice super defectu etatis; an indigeat, ut super interstitiis dispensetur: v. Dispensare. Etas Ordinandi est comparanda à die & hora natiuitatis, p. 617. n. 95. Quomodo sit requisita, ib. An sufficiat, quod annus sit inchoatus per unum, aut dimidium quadrante, ib. n. 96. Qui attingit aetatem hora quarta, vel quinta Sabbati, an possit mane eisdem diei Ordinem sacrum licite suscipere, ib. n. 97. Cui deficit unus, aut alter dies, ut annum 22. attingat, & Subdiaconatum suscipiat, super sunt tamen ipsi plures dies ex quinque annis bifextilibus sine vitæ tempore decursis, an possit dictis diebus uti, ib. n. 98. ad 100. Qui ordinatus est ante aetatem bona fide cum ignorantia, aut inadvertentia, an sit suspensus, p. 618. n. 101. ad Papatum nulla in iure præscribitur etas, ib. n. 104. Ad Episcopatum requiritur annus trigessimus completus, ib. n. 105. Eadem requiritur pro Cardinalibus etiam Diaconis, ib. Ex concessione Sixti V. Cardinalis Diaconus creari potest etatis annorum 22. ib. in Gallia sufficit, quod Episcopatus attingit annum 27. ib. n. 106. Ad Canonatum, cui subest cura animarum, requiritur eadem dignitas ad dignitates Regulares, ib. Ad dignitates, aut personatum, quibus cura animarum non subest, sufficit annus 22. inchoatus, ib. n. 107. Ad beneficia simplicia sufficit annus 14. inchoatus, ib. n. 108.

Eucharistia quid sit, p. 624. n. 190. Partes elementales ipsius sunt materia, & forma, p. 625. n. 193. Materia ipsius proxima, & remota, ib. n. 194. Materia quomodo debet esse præsens, ib. n. 195. Qui verba forme mutaret, ib. n. 202. Quomodo proferenda, ib. 206. Si aliquod ex verbis omiserit, ib. n. 205. Species ipsius, p. 624. n. 191.

Exorcizatus quid sit, p. 619. n. 121. Materia remota, & proxima, ib. n. 122. Munus, ib. n. 123. Quando fuit institutus, ib. n. 124.

F

Forma Sacramenti Ordinis in generali: v. Ordo. In prima tonsura verba sunt loco formæ: v. Prima tonsura. Forma Ollariatius, Lectoratus, Exorcizatus, Acolytatus, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus: v. ib. Forma consecrationis panis, Consecratio. Consecrationis vini: v. ib. Formula dimissoriarum pro Regularibus, p. 651. n. 382.

Fragmentum, à quo sumendum, p. 645. n. 314. Si hæreat calici, quid agendum, ib. n. 313. Si cadat, p. 650. n. 373.

Fructus Missæ: v. Missa. Furtivè promotus quanam sit, p. 617. n. 92. Suspensio arbitrio Episcopi, ib. Hæc pena solet vocari irregularitas, ib. n. 93. Solutio hæc casus reservari, ib. n. 94.

G

Gratia quando producatur, p. 608. n. 10. Non causatur, si in recipiente Ordines sit obex peccati, ib. Causare primam gratiam per se, cui convenit, ib. n. 12. Gratia sacramentalis, quæ sit, ib. n. 13.

Gutta vini: v. Vinum.

H

Hostia consecrata: v. Particula. In dubio an sit consecrata, quid agendum: v. ib. Si displicat, si tangatur à fulmine, si cadat in calicem, si vomatur: v. Defectus.

I

Jeiunium naturale, & Ecclesiasticum, per quod differunt, p. 643. n. 264. Per quid violetur, ib. n. 295. ad 304. In dubio de media nocte, p. 645. n. 309. Horologia pro jejunio: v. Horologia. Non jejunium quando celebrare potest, ib. n. 310. A Jejunio quis dispensare potest, ib. n. 315.

Intentio quid sit, p. 626. n. 206. Quadruplex, ib. Actualis quid sit, & quomplex, ib. n. 207. Virtualis quid, ib. n. 208. Habitualis quid, ib. n. 209. Interpretativa quid, ib. n. 201. Quanam requiritur ad licite consecrandum, ibid. n. 211. Actualis est inferior, sed non necessaria, ibid. Pro intentione virtuali quid sit attendendum, ib. n. 212. & 213. Si quis acceptis pluribus hostiis consecrandis, non advertit, nisi ad unam, quam habet in manu, & supra eam verba profert, omnes consecrat, ib. n. 214. Habens intentionem limitatam consecrandi decem hostias, nec plures, nec pauciores post consecrationem vero inveniat undecim,

aut

aut novem, quid dicendum, ibid. n. 215. Si habuit intentionem limitatam consecrandi decem, sed non exclusivam numeri minoris, si inveniat fuerint undecim, quid dicendum, ibid. n. 219. Intendens consecrare unam partem hostiarum non designatam, pag. 627. n. 217. Qui nescit numerum hostiarum, aut putat esse decem, si postea invenerit undecim, aut novem, ibid. n. 219. Qui putat se tenere unam hostiam, & post consecrationem invenit fuisse decem, ibid. n. 220. & 221. Plura alia: v. Particula. Intentio applicativa Missæ: v. Missa.

Interstitia, quæ debent intercedere inter unum, & alium Ordinem, p. 610. n. 73. Quoniam possint dispensare super interstitiis, ib. n. 74. Dispensatus à Summo Pontifice super defectu etatis, an indigeat dispensatione super interstitiis: v. Dispensare.

L

Lectoratus quid sit, p. 629. num. 117. Materia remota, ibid. n. 118. Proxima, ib. Forma, ib. Munus Lectoris quid sit, ib. num. 119. Quando fuit institutus, ib. n. 120. Locus Sacrificii: v. Sacrificium.

Lotio purificatoria à quonam convenienter fieri debeat, p. 622. n. 163.

M

Materia proxima, & remota Sacramenti Ordinis in generali: vide Ordo. Quoniam sunt loco materie proxime & remotæ in prima tonsura: v. Prima tonsura. Proxima, & remota Ollariatius: v. Ollariatius. Lectoratus: v. Lectoratus. Exorcizatus, v. Exorcizatus. Acolytus: v. Acolytus. Subdiaconatus: v. Subdiaconatus. Quoniam contactus materia requiritur ad valorem: v. Contactus. In consecratione Sacramenti Eucharistie materia debet esse physice præsens, p. 620. n. 137. Materia Diaconatus: v. Diaconatus. Presbyteratus: v. ib. Eucharistia: v. Eucharistia. Consecrationis: v. Consecratio.

Minister, ex parte ipsius quid requiritur in collatione Ordinis: v. Ordinatio. Minister sacrificii Missæ: v. Missa. Missa quid sit, pag. 624. n. 187. Missæ sacrificium tres et hoces principaliter importat, ibid. n. 188. Eius Minister est solus Sacerdos, ibid. num. 189. Partes ipsius quot, p. 628. n. 229. Effectus sacrificii triplicis, ibidem n. 230. Valor Missæ non est infinitus respectu omnis personæ, ibid. n. 231. Valor, seu fructus satisfactorius Missæ, qui habetur ex opere operato, an sit infinitus respectu plurimum, ib. n. 233. Fructus, seu valor Missæ, tres

habet partes, & quæ sint, p. 629. num. 235. Generalis competit Summo Pontifici, Episcopo, & omnibus fidelibus, ibid. Specialis pars, cui Missa applicatur, ibid. Specialissima Sacerdoti, ibid. Unica Missa non potest esse satisfactoria pro duplici stipendio, ib. n. 236. Intentio applicativa Missæ, qualis debet esse, ib. n. 237. Applicatio ipsius an valeat contra applicationem Superioris, ib. n. 238. Pro quibus applicari potest Missa, ibid. n. 237. & 240. Si non applicetur, vel applicetur incapaci, fructus manet in thesaurio Ecclesiæ, p. 630. n. 241. De festo duplici celebrata in Altari privilegiato pro delincentis, iustagatur, ac si effectus de Requiem, ibid. num. 242. Die defunctorum an possit ipsam Sacerdos applicare pro particulari defuncto, ibid. n. 243. In festis duplicibus non possunt celebrari private de Requiem, pag. 631. n. 244. Sacerdos obligatus ad dicendam Missam de Requiem, occurrente festo duplici, aut Dominico, non debet Missam differre, sed dicere debet de festo, applicando sacrificium anime, ibid. Non prohibetur Missæ solemnes, aut anniversariae de Requiem cum cantu, si dies anniversaria incidat in festo ritus duplicis maioris, & decretum adducitur, ibid. Obligatus celebrare Missam Divi Gregorii, an possit occurrente festo duplici, ne illas interrumpat, dicere Missam de Requiem, pag. 632. n. 246. Quando licite dici possit Missa votiva, ibid. n. 247. Sacerdos luctuosus, non valens recitare Missas currentes, an possit in occurrente festo recitare de Requiem, aut votivam, ibid. num. 248. An possit saltem semper Sacerdos luctuosus, pauper, p. 633. n. 249. An peccet, qui sine causa in festis duplicibus Missam votivam, aut de Requiem recitat, ibid. num. 250. Stipendium pro ipsa: v. Stipendium. An possint Regulares applicare Missam Conventualem pro particulari: v. Regulares, Stipendium, Decreta Sacre Congregationis de celebratione Missarum, p. 636. num. 264. ad 266. Defectus in Missa: v. Missa.

Munus Ollarii: v. Ollariatius. Munus Lectoris: v. Lectoratus. Exorcizatus: v. Exorcizatus. Acolyti: v. Acolytus. Subdiaconi: v. Subdiaconatus. Diaconi: v. Diaconatus. Sacerdotis: v. Sacerdos.

Missa si cadat in calicem, quid agendum, p. 649. n. 363.

N

Novitii Regulares ante professionem non possunt ordinari ad titulum pauperatus, p. 621. n. 144.

Offi-

Officium Divinum quomodo recitari debet. p. 620. n. 130. Præceptum ipsius quando incipiat, ibid. n. 540. Qui ipsum recitavit mane ante Subdiaconatus susceptionem, aut professionem emissionem, non tenetur iterum postea recitare, ibid. num. 141.

Ordo quid sit, pag. 607. n. 1. Ordines sunt septem, ibid. n. 2. Omnes dicuntur res sacre, ac ultimi tantum tres dicuntur sacri, & quare, ibid. n. 3. Ordines majores & sacri non possunt suscipi plures eodem die, ibid. Quo tempore possunt suscipi, ibid. Qui Ordines majores non habent, sed tantum minores, non peccant nuda manu tangentes sacra vasa, in quibus non sit Eucharistia, ibid. Nec etiam peccant femine, aut laici, nisi adit contemptus, ib. Episcopatus, Archiepiscopatus, & Papatus, sunt Ordines à Sacerdotio non diversi, ib. Qui Sacerdos non est, in invalido ordinatur Episcopus, p. 608. n. 5. Illicite ordinatur Sacerdos, qui aliis Ordinibus non est initiatus, ibid. Cardinalatus non est Ordo, ibid. num. 6. Omnes septem Ordines constituunt unum Sacramentum Ordinis, ibid. n. 7. Tam in recipiente, quam in conferente Ordines requiritur gratia, ibidem num. 8. Omnes imprimunt characterem, ibid. n. 9. Non possunt sine sacrilegio reiterari, ibid. Materia remota Sacramenti Ordinis in generali est ipsum instrumentum, ibid. num. 11. Proxima est traditio, & acceptatio, ibid. Forma sunt verba prolata ab Episcopo in ipsa traditione, ibid. Materia, & forma debent esse simul moraliter, ibid. Efficacius Sacramenti Ordinis, quoniam sunt, ibid. n. 12. & 13. Per se causat secundam gratiam, per accidens primam, ibid. Quomodo possit contingere casus, ibid. num. 12. Quando fuit institutum Sacramentum Ordinis, ibid. n. 14. Ad substantiam & valorem Sacramenti Ordinis quænam requirantur, & sufficiant, pag. 609. n. 15. ad 19. Ordines minores possunt ex privilegio Abbates conferre, ib. n. 16. Ad licitam Ordinum susceptionem ex parte suscipi quid requiratur, ibid. n. 21. Ordinatus sine titulo, per saltum, absque dimissorias, sine legitima ætate, est suspensus ab Ordine, & si in illo ministret, est irregularis, ibid. n. 24. Ex parte ministri conferentis Ordines quid requiratur, p. 610. n. 27. Ordinato Clericorum nullius Duceccis ad quem spectet, ibid. n. 29. Quid requiratur ad legitimam Ordinum susceptionem ex parte tum ministri, tum subjecti, ibid. num. 32. Si unus Ordo reciperetur ante alium, valida esset receptio, sed recipiens maneret suspen-

sus, ibid. num. 37. An possit Episcopus cum eo dispensare, v. Episcopus.

Ordinarius quatuorplex potest esse, pag. 610. num. 27. & 28.

Ordinario in casibus, in quibus effe reiterandum sub conditione, quando & a quo potest fieri, pag. 624. num. 184.

Ordinatus an possit Beneficium resignare, vel patrimonium alienare, v. Beneficium, Patrimonium. Ordinatus in sacris cum Beneficio, aut Patrimonio ficto, an suspensionem incurrat, pag. 614. num. 64. ad 69. Ordinari per dimissorias Capituli Sede vacante quænam pœnas incurrant, pag. 616. num. 36. Absque dimissorias proprii Prælati, vel Superioris Regularis, v. Pœnæ. Ordinatus per dimissorias falsas, v. Subditus.

Oliarius quid sit, p. 619. num. 113. Materia remota sunt claves, proxima est traditio, & acceptatio ipsarum, ibid. n. 114. Forma sunt verba prolata ab Episcopo, ibid. Manus ipsius, ibid. n. 115. Quando fuit institutus, a Christo, ibid. n. 116.

P

Panis pro valida consecratione: v. Consecratio. Forma consecrationis ejus: vide ibid.

Papatus an sit Ordo, pag. 608. n. 4. Quænam ætas requiritur, v. Ætas.

Partes Sacrificii Missæ: v. Missa. Partes fructus, seu valoris: v. Missa.

Particulariæ quomodo consecrandæ: v. plura verba.

Intentio. Si ignote, an consecratur, pag. 627. num. 220. & 221. Si miscetur cum non consecratis, quid agendum, ibid. num. 222. Si extra Corporale, & Altare, ibid. num. 223. Si supra Corporale, sed extra aram, ibid. si dentur Sacerdoti pro communicando populo post oblationem, an licite eas possit consecrare, & quomodo, pag. 628. num. 225. In dubio hostiæ consecratæ quid agendum, ibid. num. 226.

Patrimonium quot conditiones exposcat: vide Beneficium. Si non sufficit, fat est, ut sit conjunctum Beneficio tenet, & quando, p. 612. n. 51. & 52. Ut sit sufficiens, Panorami debet esse scutorum 60. ibid. num. 51. Patrimonium, ad cujus titulum quis ordinatur, gaudet privilegiis honorum Ecclesiæ, & ad quid fit subjectum, ibid. num. 54. In collatione cum aliis fratribus tenetur quis patrimonium computare loco legitimæ, & quando non, ibid. num. 55. Sufficit ad patrimonium census redimibilis, & quando, ibid. n. 57. Requiritur ad ipsum, si cifica possessio, ibid. num. 59. Sine sufficienti patri-

monie

monio an possit quis ordinari: vide Beneficium. Ordinatus in sacris non potest nec licite nec valide patrimonium alienare, & in quo casu possit, ibid. n. 62. Ordinatus cum patrimonio ficto: vide Ordinatus. Promotus ad sacros Ordines cum patrimonio sibi donato cum conditione, an suspensionem incurrat illud resiliat, ut post Ordines susceptionem, p. 615. num. 74. ad 76. An si absque illo pacto illud renunciet post Subdiaconatum, & Diaconatum, & absque alio ad sustentationem sufficiente Sacerdotium suscipiat, suspensionem incurrat? ibid. num. 77. ad 78. Quis patrimonium amittit, quid dicendum? ibid. num. 79. ad 82.

Pœnæ quot conditiones exposcat: vide Beneficium.

Pœnæ eorum, qui ordinantur per dimissorias Capituli, Sede vacante, durante anno viduitatis, pag. 616. num. 36. Eorum, qui ordinantur sine dimissorias proprii Prælati, vel proprii superioris, ibid. n. 88.

Pysis particulas continens, quo loco in Altari reponenda est, & quanto tempore, pag. 627. num. 224.

Potestas conficiendi corpus & sanguinem Christi, & absolvendi peccatis, sunt distinctæ, pag. 624. num. 182.

Presbyteratus quid sit, pag. 622. n. 167. Materia, & forma ipsius, ibid. n. 168. & 169. Ordinatus in ipsum, duas accipit potestates, pag. 624. num. 170. Utraque dicitur potestas Ordinis, ibid. Quando fuit institutus, ibid. num. 174. Dubia ad ipsum spectantia resolvuntur, ibid. num. 175. ad 185. Qui Presbyteratus Ordinem suscipit in peccato mortali, peccat mortaliter, quando? p. 609. num. 16. Quando in ipso imprimatur character: v. Character.

Prælati Regulares qui concedere possunt dimissorias, qui sint, v. Dimissorias.

Prima tonsura quid sit, p. 618. n. 109. Non est Ordo, ib. Quare sit tonsura per rationem capillorum, & in capite, p. 619. n. 110. Per ipsam quis fit Clericus capax beneficii Ecclesiastici, & privilegiorum Clericalium, ib. n. 111. In ipsa abscessio capillorum fiat loco mater: loco forme sunt verba ab Episcopo, & ab Ordinando prolata, ib. n. 112.

Prælati Penitentiales impositi ab Episcopo in Ordinatione, an obligent sub morali, pag. 620. num. 143.

R

Regulares habentes dimissorias à suis Prælati, à quoniam Episcopo ordinari possunt

sunt, p. 620. n. 10. Quinam eorum Superiores possunt dimissorias concedere: vide Dimissorias. Invalida professione emissa ob aliquam causam, si ordinatur ad titulum paupertatis, dupliciter peccat, sicut suspensus, & evadunt irregulares, si in Ordine ministrant, pag. 621. num. 145. An teneantur ad Missam Conventualem, & possint eam applicare pro particulari, accepto stipendio: v. Stipendium. Formula dimissorias pro ipsi: v. Dimissorias.

Religiosus, qui ordinatur titulo paupertatis, si h. Clericus, tenetur patrimonium assignare, p. 609. n. 23. Qui scienter emittit professionem invalidam, peccat suscipiendo Ordinem sacrum, ibid. num. 24.

Rubricæ Missalis quænam sint directivæ, & quæ præceptivæ, p. 633. n. 254.

S

Sacerdotem probabilis est non peccare mortaliter, si in mortali Eucharistiam tangat, pag. 621. num. 148. Excommunicatus an possit licite celebrare, ib. n. 152. Munera ipsius, pag. 623. num. 170. & 173. Non omnis potest a peccatis absolvere, ibid. Simplex Sacerdos non potest absolvere, nedum a mortalibus, sed neque a venialibus, nisi in articulo mortis, in quo potest omnis etiam excommunicatus, suspensus, irregularis, degradatus, imo hæreticus, ib. n. 171. Præsentem Sacerdotem approbato, probabilis est non posse, ibid. n. 172. Similiter non potest hæreticus, præsentem Catholicum, nec excommunicatum, præsentem non excommunicatum, ib. Valide ordinatur, si tangat Calicem, & Patenam, ubi est hostia, non vero immediate ipsam hostiam, ib. n. 175. Si tradatur hostia immediate in manu ipsius, vel si tradatur hostia & vinum simul immixta in calice, ib. n. 176. Si tangat calicem, quo est vinum, cum sit superimposita patena cum hostia, ib. n. 177. Si tradatur ipsi vinum sine aqua, ib. n. 78. Si tradatur aqua in tanta quantitate vino immixta, ut remaneat denominatio vini, ibid. num. 179. Invalida ordinaretur, si traderetur ipsi solus calix cum vino, vel sola patena cum hostia, ib. num. 180. Si consecratur ante ultimam manuum impositionem post calicem & patenam traditionem, valide consecratur, ibid. num. 181. Quantum ad intentionem pro valide consecratione, & celebrationem Missæ: v. Missa. Sacerdos ritus non Romani, si transeat per territorium ritus Romani, quomodo se gerere debet circa

Miss

Missam, & Officium, pag. 631. num. 245. Non peccat mortaliter, si celebret non recitato Matutino, pag. 642. num. 278. Quantum ad stipendium: v. Stipendium. Die Natalis Domini etiam Parochus non tenetur tres Missas celebrare, aut audire, pag. 640. num. 269.

Sacerdotium suscipiens debet habere annum viginti unum inchoatum, p. 608. nu. 12. Qui sacerdotium suscipit cum aliquo impedimento, ob quod est suspensus ab Ordinibus, non fit irregularis, si cum Episcopo confectet in Missa, in qua ordinatur, ibid. n. 23. Sacerdotio indignus debet sub mortali communicare, p. 624. n. 185.

Sacramentum quando producat gratiam, p. 608. n. 10. Sacramentum Ordinis: v. Ordo.

Sacrificii tempus, p. 646. n. 317. Locus ex jure communi, aut privilegio, ibid. n. 318. Vasa ipsius, p. 647. n. 319. Vestes, ibid. n. 333. Sacrificii tres actiones, p. 624. n. 188.

Sanguis si effundatur, si congeletur, si cadat: v. Defensus.

Sacralis nullus potest Ordines sacros licite suscipere, nisi ad titulum beneficii, & quando ad titulum patrimonii, vel pensionis, pag. 613. num. 49.

Stipendium quomodo accipiatur, p. 633. num. 252. Duplex an possit accipi, p. 634. nu. 253. Satisfactio per alium collato minori stipendio, ib. n. 254. Qui bona fide unica Missa satisfecit pluribus, ibid. num. 256. Qui invenit stipendium, quod bona fide accepit, non esse iustum, ib. n. 257. Compensatio ipsius, ibid. num. 258. Si pereat aut diminuatur census, ib. & n. 259. Si restator non præscripserit numerum, an possit hæres, p. 634. num. 260. An quis possit satisfacere pluribus in Altari privilegiato, ibid. 261. Regulares, quando dicunt Missam Conventualem, an possint applicare pro particulari, accepto stipendio, ib. num. 262. Sacerdos, qui ut celebret cogitur emere sacras vestes, candelas, &c. potest licite stipendia Missæ augere, ib. n. 263.

Subdiaconatus quid sit, p. 619. num. 129. Materia remota, & proxima, ib. Munus Subdiaconi, p. 20. num. 130. Ad ipsum suscipiendum requiritur annus vigesimus secundus inchoatus, p. 609. n. 21. Quando fuit institutus, ibid. num. 131. Quædam dubia expenduntur ad ipsum pertinentia, p. 620. nu. 132.

ad 157. Subdiaconus, si in mortali ministret, non peccat mortaliter, p. 621. n. 147. Si fit Religiosus, peccans contra castitatem, aut omittens horas canonicas, non tenetur in confessione explicare circumstantiam Ordinis, pag. 620. num. 142. Subdiaconi obligationes, ibid. num. 138.

Subditus alicui Episcopo quæ modis quæ dici possent, pag. 610. num. 28. Qui falsas fabricavit dimissorias, an sit suspensus, pag. 616. num. 89.

Subiectum receptivum Ordinis: v. Ordo.

T

Tempus ordinationis, p. 607. n. 2. Sacrificii: v. Sacrificium. Obligationis celebrandi, p. 640. num. 266. & num. 268. Modicum tempus quodnam sit, ib. n. 266.

Titulus Beneficii aut patrimonii requisitus ex parte subiecti ordinantis, p. 609. n. 21.

Tonsura: v. Prima Tonsura.

Traditio, quæ est materia proxima in Subdiaconatu, Diaconatu, & Sacerdotio, fieri debet ab ipso Episcopo, p. 620. n. 134.

V

Vacatio Sacerdotis Capellani, p. 641. num. 273. ad 277.

Valor Sacrificii: v. Missa.

Vasa Sacrificii: v. Sacrificium. Illa, quæ Eucharistiam continent, tangi non possunt sine peccato mortali, nisi a Sacerdotibus, & Sacerdote deficiente a Diacono, p. 607. n. 2.

Verba quomodo proferri debent in consecratione: v. Consecratio.

Vestes Sacrificii, quales esse debent: v. Sacrificium.

Vicarius Generalis de consensu Episcopi concedere potest dimissorias, p. 616. num. 83. An possit Vicarius Capituli, Sede vacante, ib. n. 86.

Vinum pro valida consecratione: v. Consecratio. Forma consecrationis eius: v. ibid. Gutta vini existentes intra calicem discontinuatæ, an consecratæ? p. 628. n. 227. Non peccat Sacerdos, si ante consecrationem guttas non abstergat, ib. 228. Adversus ipsum non consecratæ: v. Defectus. Si venenatum: v. ibid.

INDEX EXAMINIS PRÆDICATORUM, ET MISSIONARIORUM.

Litt. P, paginam; N, numerum marginalem, designat.

A

Actio Oratoris, qualis esse debeat, p. 663. num. 435.

B

Benedictio in Missionibus peragendis perenda est ab Ordinario, p. 664. numero 440.

C

Concilia Occidentica quot sint, pag. 650. num. 400.

Concio quomodo efformanda, p. 658. num. 414. Quo ordine disponenda, pag. 660. num. 425.

Commotio Christianæ speciei quot sint, p. 660. num. 424.

D

Decor servandus in oratore, p. 661. num. 429.

E

Epilogus orationis quomodo fieri debet, pag. 660. num. 424.

Exempla plurimum valent ad movendum auditorum animos, p. 658. n. 412.

Exordium ad quid sit institutum, & quomodo efformari debet, p. 659. n. 421.

F

Finis Prædicatoris: v. Prædicator.

G

Genus demonstrativum in quo consistat, p. 658. n. 416. In ipso quid observari debeat, ibid. Genus judiciale proprie dictum,

ad Ecclesiasticum oratorem pertinere non potest, p. 659. num. 417. Genus deliberativum exercet orator, & quando, ib. num. 418. Genus doctrinale quando adhibeatur ab oratore, ib. n. 419.

Gestus quomodo efformari debeant, p. 663. num. 435.

H

Historie apocryphæ narrari non debent à Prædicatoribus, p. 662. n. 431. 6.

I

Idioma, in quo prædicare debet orator, pag. 662. n. 437.

Imploratio divini auxilii est principium Ecclesiæ plenariæ, p. 661. n. 428.

Indulgentia Plenaria concessa Missionariis Ordinis Minorum, p. 665. n. 445.

Judicium Prædicatoris in dicendo, in quo consistat, p. 661. n. 430.

L

Loci communes, à quibus deducendæ sunt rationes, p. 655. num. 410. A definitione, ib. 2. A partium enumeratione, p. 656. 2. Ab etymologia, ib. n. 3. A conjugatis, ib. 4. A genere, & specie, ib. 5. A simili; ib. 6. A dissimili, ib. 7. A contrario, ib. 8. Ab adversis, ib. 9. A privativis, ib. 10. A relativis, ib. 11. A contradictoriis, ib. 12. Ab adjunctis, ib. 13. Ab antecedentibus, p. 657. 14. A consequentibus, ib. 15. A repugnantibus, ib. 16. A causis, ib. 17. Materiali, ib. 18. A causa formali, ib. 19. Ab Efficiente, ib. 20. A causa finali, ib. 21. Ab effectibus, ib. 22. A comparatione, ib. 23. A majori ad minus, ib. 24. A minori ad majus, ib. 25. A pari, ib. 26.

Locutio emendata Ecclesiastici Oratoris quid requirat, p. 661. num. 431.

M

Missionarius quid agere debeat ante prædicationem, & de eius dispositione, p. 663, n. 436. ad 444. In tria puncta dividere debet sermonem, ib. n. 440. Quomodo perficere debet actus missionis, ib. num. 442. Quot, & quomodo processiones facere debet, p. 665, n. 444.

Munus sacre Prædicationis ad hoc exercetur, tria necessario requirit, & quæ, pag. 652. num. 384.

O

Orationis perspicuitas, in quoniam consistat, p. 661, n. 416.

P

Prædicatoris finis, quinam esse debeat, p. 652, n. 386. Prædicare quis debeat, ib. n. 387. 384. Prædicari quid debeat, ib. n. 387. Quibus rebus fulciri debeat Verbum Dei, & quo ordine, ib. n. 388. Prædicari quomodo debeat, p. 661, n. 427.

Pronunciatio in quoniam consistat, p. 662, num. 432.

Propositio tria exigit, & quæ, p. 660, n. 422.

Q

Quomodo prædicari debeat: v. Prædicatoris finis.

R

Rationes à quibusdam deducendæ veniunt, p. 650, n. 410.

S

Sacra Scriptura, quas partes habet, p. 652, n. 389. Ipsi libri, quare dicuntur Canonici, p. 653, n. 391. Definitio ipsius, ib. n. 392. Sensus, ib. n. 393. Divisio ipsius, ib. num. 394. Summa divisionis sensus, ib. num. 396. Exemplum adducitur, p. 654, n. 397. An in omnibus locis reperiri possint quatuor sensus, ib. n. 399. Sensus accommodatus quid sit, ib. n. 398.

Sancti Patres, p. 655, n. 406.

Similitudines à quibus erui possunt, p. 658, num. 412.

T

Tempore missionis quot conciones petunt fieri, p. 665, n. 443.

V

Vitia à prædicatoribus reprehendi debent sine contumeliis, p. 662, n. 431. Vocis moderatio quomodo fieri debet ab Oratore, p. 661, n. 434.

INDEX

INDEX

Locorum Primi, Secundi, & Tertii Tomi, ubi Propositiones Damnatæ enucleantur.

PROPOSITIONES 45. AB ALEX. VII. DAMNATÆ.

Propos. 1. tom. 1. pag. 38. num. 177. & p. 39. num. 187.
2 tom. 1. pag. 215. num. 1133.
3 tom. 2. pag. 555. num. 281. & tom. 1. pag. 27. num. 187.

4 tom. 2. pag. 555. num. 287.
5 tom. 2. pag. 540. num. 260.
6 tom. 2. pag. 593. num. 507.
7 tom. 2. pag. 601. num. 610.
8 tom. 2. pag. 629. num. 236.
9 tom. 2. pag. 634. num. 254.
10 tom. 2. pag. 634. num. 254.
11 tom. 1. pag. 330. num. 3099.
12 tom. 1. pag. 391. num. 3606.
13 tom. 1. pag. 349. num. 3289.
14 tom. 1. pag. 27. num. 187.

15 tom. 1. pag. 340. num. 3196.
16 tom. 1. pag. 345. num. 3244.
17 tom. 1. pag. 219. num. 2089.
18 tom. 1. pag. 219. num. 2089.
19 tom. 1. pag. 219. num. 2093.
20 tom. 1. pag. 57. num. 490.

21 tom. 1. pag. 282. num. 2662.
22 tom. 1. pag. 298. num. 1815.
23 tom. 1. pag. 227. num. 2186.
24 tom. 1. pag. 224. num. 2141.
25 tom. 1. pag. 19. num. 110.

26 tom. 1. pag. 14. num. 68.
27 tom. 1. pag. 28. num. 196.
28 tom. 1. pag. 303. num. 2843.
29 tom. 1. pag. 308. num. 2894.
30 tom. 1. pag. 310. num. 2908.
31 tom. 1. pag. 304. num. 2849.

32 tom. 1. pag. 57. num. 497.
33 tom. 1. pag. 53. num. 452.
34 tom. 1. pag. 53. num. 455.
35 tom. 1. pag. 349. num. 3289.
36 tom. 1. pag. 413. num. 3795.
37 tom. 3. pag. 643. num. 286.

38 tom. 3. pag. 643. num. 286.
39 tom. 1. pag. 228. num. 2188.
40 tom. 1. pag. 396. num. 3658.
41 tom. 1. pag. 251. num. 2405.

42 tom. 1. pag. 269. num. 2544.
43 tom. 1. pag. 475. num. 4350.
44 tom. 2. pag. 565. num. 351.

PROPOSITIONES 65. AB INNOCENTIO XI. DAMNATÆ.

Propos. 1. tom. 1. pag. 423. num. 3957. & pag. 16. num. 81.

2 tom. 1. pag. 29. num. 109.
3 tom. 1. pag. 13. num. 53.
4 tom. 1. pag. 34. num. 279.
5 tom. 1. pag. 39. num. 288.
6 tom. 1. pag. 39. num. 288.
7 tom. 1. pag. 39. num. 288.
8 tom. 1. pag. 411. num. 3778.
9 tom. 1. pag. 38. num. 2280.

10 tom. 1. pag. 39. num. 289.
11 tom. 1. pag. 39. num. 289.
12 tom. 1. pag. 58. num. 414.
13 tom. 1. pag. 40. num. 301.

14 tom. 1. pag. 41. num. 301.
15 tom. 1. pag. 40. num. 301.
16 tom. 1. pag. 38. num. 275.
17 tom. 1. pag. 39. num. 288.
18 tom. 1. pag. 38. num. 282.

19 tom. 1. pag. 38. num. 279.
20 tom. 1. pag. 38. num. 279.
21 tom. 1. pag. 38. num. 279.
22 tom. 1. pag. 38. num. 276.
23 tom. 1. pag. 38. num. 279.

24 tom. 1. pag. 168. num. 1559.
25 tom. 1. pag. 169. num. 1560.
26 tom. 1. pag. 183. num. 1730.
27 tom. 1. pag. 183. num. 1730.
28 tom. 1. pag. 183. num. 1730.

29 tom. 1. pag. 316. num. 2960.
30 tom. 1. pag. 219. n. 2088. & p. 118. n. 2085.
31 tom. 1. pag. 219. num. 2088.
32 tom. 1. pag. 219. num. 2089.

33 tom. 1. pag. 219. num. 2089.
34 tom. 1. pag. 212. num. 2129.
35 tom. 1. pag. 212. num. 2129.
36 tom. 1. pag. 278. num. 2637.

37 tom. 1. pag. 280. num. 2648.
38 tom. 1. pag. 277. num. 2624.
39 tom. 1. pag. 284. num. 2679.

40 TOM.

- 40 tom. 1. pag. 263. num. 2503.
 41 tom. 1. p. 249. num. 2392.
 42 tom. 1. pag. 133. num. 1222. & p. 250. num. 2398.
 43 tom. 1. p. 293. num. 2765.
 44 tom. 1. pag. 293. num. 2762.
 45 tom. 1. pag. 133. num. 1220.
 46 tom. 1. pag. 133. num. 1220.
 47 tom. 1. pag. 282. num. 2661.
 48 tom. 1. pag. 224. num. 2139.
 49 tom. 1. pag. 226. num. 2164.
 50 tom. 1. pag. 224. num. 2147.
 51 tom. 1. pag. 314. num. 227.
 52 tom. 1. pag. 213. num. 2019.
 53 tom. 1. pag. 298. num. 2798.
 54 tom. 1. pag. 53. num. 455.
 55 tom. 1. pag. 28. num. 187.
 56 tom. 1. pag. 311. num. 2919.
 57 tom. 1. pag. 325. num. 3062.
 58 tom. 1. pag. 328. num. 3052.
 59 tom. 1. pag. 332. num. 3120.
 60 tom. 1. p. 400. num. 3671.
 61 tom. 1. pag. 397. num. 3642.
 62 tom. 1. pag. 396. num. 3658.
 63 tom. 1. pag. 395. num. 3642.

- 64 tom. 1. pag. 38. num. 277.
 65 tom. 1. pag. 29. num. 288.

PROPOSITIONES AB ALEX. VIII.
 DAMNATÆ.

- P** Ropof. 1. tom. 1. pag. 406. nu. 3726. 2. tom. 1. pag. 406. num. 3726.
 3 tom. 1. pag. 20. num. 122.
 8 tom. 1. pag. 406. num. 3726.
 9 tom. 1. pag. 406. 295. & p. 325. in. 3062.
 14 tom. 1. pag. 325. num. 3064.
 15 tom. 1. pag. 325. num. 3064.
 16 tom. 1. pag. 329. num. 3188.
 17 tom. 1. pag. 339. num. 3188.
 18 tom. 1. pag. 322. num. 3035.
 19 tom. 1. pag. 320. num. 3002.
 21 tom. 1. pag. 339. num. 3187.
 22 tom. 1. pag. 311. num. 2927.
 23 tom. 1. pag. 311. num. 2927.
 28 tom. 1. pag. 315. num. 2949.
 30 tom. 3. pag. 651. num. 407.

Alix pariter.

- P** Rop. Damn. ab Alex. VIII. de peccato Philosophico, tom. 1. p. 402. n. 3688.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di revisione, ed approvazione del P. Fr. Vicenzo Maria Mazzoleni Inquisitore, nel Libro intitolato: *R. P. Fr. Felicis Potestatis Panormitani Ord. Min. de Observ. S. Francisci, Examen Ecclesiasticum*, non esservi cosa alcuna contro la santa Fede Cattolica, e parimente per attestato del Segretario nostro niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo licenza che possi esser stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

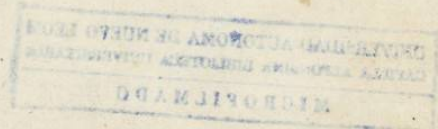
Dat. 12. Agosto 1705.

{ Gio: Lando Kav. Proc. Rifor.

{ Francesco Loredan Kav. Proc. Rifor.

Agostino Gadaldini Segr.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
CAPILLA ALFONCINA BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

JUN 10
14-83 MICROFILMADO P-70

